

[Erik B. Smith]

ninger, man retter især mod de unge arbejds-løse, også i denne sammenhæng har betydning.

I forbindelse med socialreformen og bistandslovens vedtagelse skete der en betydelig decentralisering af det sociale arbejde med en forpligtelse for kommunerne til bl.a. at foretage opfølgende og forebyggende arbejde. Det opfølgende og forebyggende sociale arbejde for kommunerne består her i, at man så tidligt som overhovedet muligt finder frem til de børn og unge, der af forskellige årsager må anses for særlig truede. Det er nok også ved denne lejlighed på sin plads at understrege den særlige forpligtelse, de enkelte kommuner har, fordi erfaringerne har vist, at opfølgende og forebyggende socialt arbejde er ét af de områder, der, bl.a. på grund af stigende arbejdspress i socialforvaltningerne, ikke i tilstrækkelig grad er prioriteret i den enkelte kommune.

Det er vigtigt også at understrege, at stofmisbrugsproblemerne, der jo hovedsagelig er koncentreret i København og de største af provinsbyerne, også forekommer i alle andre af landets større byer.

Under den forebyggende indsats er det nødvendigt at nævne det særlige problem, der i de senere år har vist sig med gravide stofmisbrugere, fordi disse stofmisbrugere ikke overraskende udgør en ekstremt høj risikogruppe i fødselsmæssig henseende. Den gravide stofmisbruger lever oftest under dårlige boligforhold, indtager under hele graviditeten hårde narkotiske stoffer, ryger og drikker mere end de fleste og er ofte fejler-næret og ernærer sig ved prostitution. Hun møder uregelmæssigt eller aldrig til svangerskabskontrol, og børnene er truet af alt for tidlig fødsel og abstinenssymptomer.

Det siger sig selv, at disse børns personlighedsmæssige udvikling er ekstremt truet, og der må sættes meget kraftigt ind med støtteforanstaltninger over for såvel mor som barn. Den hjemmel, der findes i bistandsloven, til tvangsmæssig fjernelse af børn, og som sædvanligvis administreres med den allerstørste forsigtighed, bør nok i disse særlige situationer i højere grad end hidtil resultere i, at børnene ikke får lov at forblive i det miljø, hvor moderen befinder sig.

Begrundelsen for en tvangsmæssig fjernelse er naturligvis først og fremmest at søge hos barnet og i barnets opvækstvilkår, men

det er sikkert også rigtigt at understrege, at de erfaringer, man har gjort i USA med børn af stofmisbrugere, viser, at kvindelige stofmisbrugere dårligere er i stand til at tage sig af deres børn end andre mødre i tilsvarende sociale situationer. Dette forklares bl.a. ved, at moderen på grund af sit stofmisbrug ikke er i stand til at samle sin opmærksomhed i tilstrækkelig grad om barnet og barnets særlige behov.

Hr. Tastesten har endvidere på forespørgernes vegne anmodet om at få drøftet, hvorvidt politiet bruger sine ressourcer rigtigt, til belysning af spørgsmålet om at mindske udbuddet af narkotika. Justitsministeren har i sin redegørelse peget på den særlige afdeling i kriminalpolitiet, hvis indsats især er koncentreret om bekæmpelse af de alvorligste former for narkotikakriminalitet, samt på uropatruljen under Københavns politi. Man må anerkende det store arbejde, politiet udfører inden for dette meget vanskelige og også yderst utaknemlige arbejdsmæssige område.

Den socialdemokratiske gruppe finder, at indsatsen først og fremmest må rettes imod narkotikakriminalitetens bagmænd, og må i den forbindelse stilfærdigt konstatere, at politiet tilsyneladende ikke har tilstrækkeligt materiale til at skride ind over for den i Ekstra Bladet så ofte omtalte herboende udlænding, der angives at være en af Vesteuropas bagmænd vedrørende levering af narkotika.

Jeg finder ikke, at man kan mindske udbuddet af narkotika ved en hårdhændet fremfærd mod brugerne af disse stoffer, ligesom jeg finder det tvivlsomt, om en forhøjelse af strafferammen vil have nogen anden virkning end blot det at gøre det kriminelle miljø endnu hårdere, end det allerede er i dag.

Det tredje og også meget væsentlige spørgsmål, der er rejst i denne debat, er, hvorledes vi kan hjælpe narkomanerne over i en mere menneskelig tilværelse. Her nævnes i forespørgslen direkte behandlingsmetoder med eller uden metadon. Ved at gennemgå fagskrifter inden for det sidste år får man umiddelbart indtryk af, at terapeuterne i deres faglige diskussioner hovedsagelig har koncentreret sig om metadonvedlignelse på såkaldte metadonklinikker. Denne diskussion forekommer noget overraskende, fordi metadonvedlignelse i Danmark ikke er